

Stats- og udenrigsministeren (*H. C. Hansen*): Jeg skal ikke blande mig mere i spørgsmålet om Berlingske Tidende, end tilfældet allerede har været.

Jeg må indrømme, at jeg har haft en anden opfattelse end den, det ærede medlem hr. Henry Christensen her giver udtryk for med henblik på muligheden for en forhandling om denne sag i udvalget om tjenestemandslønninger. Men det er i og for sig underordnet nu; det kan vi have forskellige meninger om og har haft forskellige meninger om, selv om jeg er tilbøjelig til at tro, at jeg har mest ret i min vurdering.

Den velvilje, der er tilkendegivet, hvormed man vil drøfte sagen, glæder mig meget, og jeg synes, at man nu må nedsætte et udvalg, der kan følge denne første behandling op, og så kan der her føres en samtale om de rejste spørgsmål. Om forslaget gennemføres 1. juli eller 1. oktober, kan ikke være afgørende for mig. Jeg er taknemlig for, at det ærede medlem hr. Henry Christensen klart siger, at selvfølgelig er der mulighed for at tale om sådanne ting i et udvalg, og det udvalg, der nu nedsættes, vil jo være særdeles velegnet til dette formål.

Jeg glemte i mit første indlæg at takke for de bemærkninger, der blev gjort af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft — og som nu blev fulgt op af det ærede medlem hr. Henry Christensen — om en ordning, uden hensyn til den øvrige behandling af lovforslaget, vedrørende specielt ministre, der ikke samtidig er medlemmer af folketinget — eller om man vil: den minister, som ikke er medlem af folketinget, for nu at tage det konkrete tilfælde. Jeg synes, det ville være i orden, om man kunne finde en løsning på dette punkt, for jeg synes, det er urimeligt, som det er; vi kan dårlig være bekendt, at det er, som det er, og har heller ikke kunnet være det bekendt under tidligere regeringer. Jeg takker altså for tilsagnet om, at det spørgsmål vil man i det mindste se på og drøfte en løsning af.

Dernæst er der det store spørgsmål om ministres medlemskab af folketinget og ikke mindst om deres arbejde her i tinget. Jeg synes, man er ved at give dette problem en smule slagside. Der er en række ministre — lad mig holde mig selv udenfor — som

i den tid, folketinget er inde, har en ganske overordentlig stor ekstra arbejdsbyrde; ingen er i tvivl derom, især ikke de medlemmer af de forskellige udvalg, som har at gøre med navnlig de mest, skal vi sige overarbejdede ministre. Der er jo nogle tilfælde, hvor man virkelig ikke kan sige, at det at være medlem af folketinget blot er et spørgsmål om at stemme; det passer jo ikke. Hvis jeg, for bare at nævne et eksempel, tager finansministeren, så vil jeg tro, at han har en arbejdsbyrde her i folketinget, der omtrent svarer til 2 eller 3 folketingsmænds normale arbejdsbyrde, og det siger jeg ikke for at placere ministeren i en særlig roseposition; men det er jo virkelig sådan, at der er en særlig arbejdsbyrde for ham. Skal vi derfor ikke være enige om, at det er ikke blot et spørgsmål om at rejse sig og sætte sig ned igen; ministres arbejde er i høj grad en forhandlingsvirksomhed, en udvalgsvirksomhed og i det hele taget en virksomhed, som stiller betydelige krav til de pågældende.

I øvrigt vil jeg med hensyn til spørgsmålet om medlemskab under ministerperioder pege på, at man på dette punkt har forskellig ordning i andre lande. I England kan man ikke være medlem af kabinettet; medmindre man også er medlem af parlamentet — er man ikke medlem af House of Commons, må man i en fart udnævnes til medlem af overhuset, og det præsteres jo — dér har man simpelt hen den regel, at en minister skal kunne møde i parlamentet, og derfor må han være medlem af parlamentet. I Norge har man den regel — man har i hvert fald haft den, og jeg går ud fra, at man har den stadig væk — at man ikke kan være medlem af stortinget, så længe man er medlem af regeringen. I Sverige har man det som her, at man kan være medlem begge steder. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis der er noget spørgsmål, der vil kræve indgående overvejelser, så er det dette. I hvert fald er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i, at det vist ikke egner sig til at blive behandlet i forbindelse med et forslag om ministerlønninger og ministerpensioner som det, der her foreligger; dertil er de problemer, det indeholder, vistnok for store.